

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 49

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 februarie 1998

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
36.		42.	
— Lege pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 26/1996 privind regimul proiectării, avizării, aprobării și executării obiectivelor noi de investiții ce se realizează de către Banca Națională a României și de Casa de Economii și Consemnațiuni	1	— Decret privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941–1945”	2
47.		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
— Decret privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 26/1996 privind regimul proiectării, avizării, aprobării și executării obiectivelor noi de investiții ce se realizează de către Banca Națională a României și de Casa de Economii și Consemnațiuni	2	45.	
		— Hotărâre pentru prelungirea aplicării și în anul 1998 a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 59/1993 privind modul de suportare a cheltuielilor de cazare în unele situații speciale	3
		46.	
		— Hotărâre pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 1997 al Regiei Autonome „Locato”, regie autonomă de interes național, de sub autoritatea Ministerului Afacerilor Externe	3–4
		REPUBLICĂRI	
		Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului	4–8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 26/1996 privind regimul proiectării, avizării, aprobării și executării obiectivelor noi de investiții ce se realizează de către Banca Națională a României și de Casa de Economii și Consemnațiuni

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța Guvernului nr. 26/1996 privind regimul proiectării, avizării, aprobării și executării obiectivelor noi de investiții ce se realizează de către Banca Națională a României și de Casa de Economii

și Consemnațiuni, emisă în temeiul art. 1 lit. d) din Legea nr. 65/1996 pentru abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 7 august 1996.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 octombrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION DIACONESCU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 30 decembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
CRISTIAN DUMITRESCU

București, 2 februarie 1998

Nr. 36

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței
Guvernului nr. 26/1996 privind regimul proiectării, avizării,
aprobării și executării obiectivelor noi de investiții
ce se realizează de către Banca Națională a României
și de Casa de Economii și Consemnațiuni**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru respingerea Ordonanței Guvernului nr. 26/1996 privind regimul proiectării, avizării, aprobării și executării obiectivelor noi de investiții ce se realizează de către Banca Națională a României și de Casa de Economii și Consemnațiuni și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 29 ianuarie 1998.
Nr. 47.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă
a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“**

În temeiul art. 94 lit. a) din Constituția României și al prevederilor Legii nr. 68/1994 privind înființarea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“,

având în vedere propunerile ministrului de stat, ministrul apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Pentru serviciile militare aduse statului român în timpul celui de-al doilea război mondial, se conferă medalia „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“ unor veterani de război din județul Brașov, prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

București, 29 ianuarie 1998.
Nr. 42.

*) Anexa se publică ulterior.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****H O T Ă R Ă R E****pentru prelungirea aplicării și în anul 1998
a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 59/1993
privind modul de suportare a cheltuielilor de cazare
în unele situații speciale**

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Prevederile art. 1 alin. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 59/1993 privind modul de suportare a cheltuielilor de cazare în unele situații speciale, a căror aplicabilitate a fost prelungită prin hotărârile Guvernului nr. 633/1994, nr. 19/1995, nr. 1.069/1995 și nr. 1.465/1996, sunt aplicabile și în exercițiul bugetar al anului 1998.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

București, 2 februarie 1998.
Nr. 45.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E****pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 1997
al Regiei Autonome „Locato“, regie autonomă de interes național,
de sub autoritatea Ministerului Afacerilor Externe**

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 1997 al Regiei Autonome „Locato“, regie autonomă de interes național, de sub autoritatea Ministerului Afacerilor Externe, prevăzut în anexă.

Defalcarea pe trimestre a indicatorilor cuprinși în bugetul de venituri și cheltuieli rectificat, prevăzut la alineatul precedent, al Regiei Autonome „Locato“, se aprobă de către Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 2. — Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli rectificat al Regiei Autonome „Locato“, prevăzut la art. 1, reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și

numai cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Externe, cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor.

În cazul în care în execuție se înregistrează depășiri sau nerealizări ale veniturilor aprobate, Regia Autonomă „Locato“ poate efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune, și

se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei.

Art. 4. — Contravenția se constată și amenda se aplică de către organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, persoanelor vinovate de nerespectarea prezentei hotărâri.

Contravenției prevăzute la art. 3 i se aplică și prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — Anexa face parte integrantă din prezenta hotărâre și se va transmite Ministerului Afacerilor Externe și Ministerului Finanțelor.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,
Gabriel Gafița,
secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,
Valentin Lazea,
secretar de stat

Ministru de stat, ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

București, 2 februarie 1998.
Nr. 46.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 26/1990*) privind registrul comerțului

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Comercianții au obligația ca, înainte de începerea comerțului, să ceară înmatricularea în registrul comerțului, iar în cursul exercitării și la încetarea comerțului, să ceară înscrierea în același registru a mențiunilor privind actele și faptele a căror înregistrare este prevăzută de lege.

(2) În sensul prezentei legi, *comercianții* sunt persoanele fizice care exercită în mod obișnuit acte de comerț, societățile comerciale, regiile autonome și organizațiile cooperatiste.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică meseriașilor și țăranilor care își desfac produsele din gospodăria proprie.

Art. 2. — (1) Registrul comerțului se ține de către oficiul registrului comerțului, organizat în fiecare județ și în municipiul București, potrivit prevederilor cap. II din prezenta lege.

(2) Registrul central al comerțului se ține de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, organizat pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României.

Art. 3. — Comercianții cer înmatricularea la oficiul registrului comerțului din județul sau din municipiul București, unde își au sediul.

Art. 4. — (1) Registrul comerțului este public.

(2) Oficiul registrului comerțului este obligat să elibereze, pe cheltuiala persoanei care a făcut cererea, copii certificate de pe înregistrările efectuate în registru și de pe actele prezentate, precum și certificatele constatatoare că un anumit act sau fapt este sau nu este înregistrat.

(3) Actele prevăzute la alin. (2) pot fi cerute și eliberate și prin corespondență.

Art. 5. — (1) Înmatricularea și mențiunile sunt opozabile terților de la data efectuării lor în registrul comerțului ori de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau în altă publicație, acolo unde legea dispune astfel.

(2) Persoana care are obligația de a cere o înregistrare nu poate opune terților actele ori faptele neînregistrate, în afară de cazul în care face dovada că ele erau cunoscute de aceștia.

Art. 6. — Înregistrările în registrul comerțului se fac pe baza unei încheieri a judecătorului delegat sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești definitive, în afară de cazurile în care legea prevede altfel.

*) Republicată în temeiul art. IV din Legea nr. 12 din 8 ianuarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 19 ianuarie 1998, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Legea nr. 26/1990 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 7 noiembrie 1990.

Art. 7. — (1) Instanțele judecătorești sunt obligate să trimită oficiului registrului comerțului, în termen de 15 zile de la data când au rămas definitive, copii legalizate de pe dispozitivul hotărârilor definitive și de pe încheierile ce se referă la acte și mențiuni a căror înregistrare este cerută de lege.

(2) În aceste încheieri și hotărâri instanțele judecătorești vor dispune și efectuarea înregistrării în registrul comerțului.

Art. 8. — (1) Controlul legalității operațiunilor efectuate de oficiul registrului comerțului se face de către unul dintre judecătorii tribunalului județean, respectiv al municipiului București, delegat anual de președintele acestui tribunal.

(2) Judecătorul delegat va controla operațiunile registrului comerțului cel puțin o dată pe lună.

(3) Controlul efectuat de judecătorul delegat nu exonerează de răspundere personalul oficiului care conduce și execută operațiunile registrului comerțului pentru conformitatea cu legea a datelor înscrise.

(4) Lucrările de grefă, secretariat și arhivă ale judecătorului delegat se asigură de către personalul oficiului registrului comerțului.

CAPITOLUL II

Oficiul registrului comerțului

Art. 9. — (1) Oficiul registrului comerțului se organizează și funcționează pe lângă fiecare cameră de comerț și industrie teritorială.

(2) Oficiul Național al Registrului Comerțului se organizează și funcționează pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României.

(3) Oficiile registrului comerțului prevăzute la alin. (1) vor comunica Oficiului Național al Registrului Comerțului orice înmatriculare sau mențiune operată în termen de 15 zile de la efectuare.

Art. 10. — (1) Structura organizatorică, numărul de personal și nivelul de salarizare a personalului oficiilor registrului comerțului din județe și din municipiul București se stabilesc în mod unitar de către Camera de Comerț și Industrie a României.

(2) În același mod se stabilesc normele de organizare și funcționare interioară a oficiilor.

(3) Personalul necesar funcționării oficiilor registrului comerțului se încadrează prin concurs de către camerele de comerț și industrie teritoriale. Cheltuielile necesare funcționării și fondurile de salarizare se asigură din bugetul camerelor de comerț și industrie teritoriale.

Art. 11. — (1) Pentru operațiunile efectuate, oficiul registrului comerțului percepe taxe, potrivit unui tarif stabilit de Camera de Comerț și Industrie a României împreună cu Ministerul Finanțelor.

(2) Din taxele percepute, o cotă de 8% se cuvine Oficiului Național al Registrului Comerțului, se încasează prin oficiul registrului comerțului, care efectuează înregistrarea, și se virează lunar Oficiului Național al Registrului Comerțului. De asemenea, o cotă de 2% din taxele percepute pentru înregistrările care se efectuează, în baza încheierilor judecătorilor delegați, se va vira lunar, de către fiecare cameră de comerț și industrie teritorială, Ministerului Justiției.

(3) Taxele, cu excepția celor datorate Oficiului Național al Registrului Comerțului și Ministerului Justiției, se fac venit la bugetul camerelor de comerț și industrie pe lângă care este organizat oficiul.

(4) Nevirarea cotelor prevăzute la alin. (2), până în ultima zi a lunii următoare încasării, atrage plata unei penalități de 0,15% pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 12. — (1) Registrul comerțului este alcătuit dintr-un registru pentru înregistrarea comercianților, persoane fizice, și un altul pentru înregistrarea comercianților, persoane juridice. Pentru fiecare an se deschide un registru. Aceste registre se țin în sistem computerizat.

(2) Fiecare comerciant înregistrat va purta un număr de ordine, începând de la numărul 1 în fiecare an.

(3) Oficiul registrului comerțului va mai ține și dosare, pentru fiecare comerciant, cu actele depuse. Înregistrările efectuate în registru vor fi evidențiate și în dosarul comerciantului.

(4) Modul de ținere a registrelor, precum și de efectuare a înregistrărilor se stabilește unitar, pentru toate oficiile, prin norme emise de Camera de Comerț și Industrie a României, împreună cu Ministerul Justiției, în termen de 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României a prezentei legi*).

CAPITOLUL III

Efectuarea înregistrărilor

Art. 13. — (1) Înmatricularea unui comerciant, persoană fizică, în registrul comerțului, va cuprinde:

a) numele și prenumele, domiciliul, cetățenia, data și locul nașterii, starea civilă, averea și modul de evaluare a acesteia și activitatea comercială anterioară;

b) firma comercială și sediul acesteia;

c) obiectul comerțului, cu precizarea domeniului și a activității principale, astfel cum sunt prevăzute în autorizația pentru exercitarea comerțului;

d) numărul, data și organul emitent al autorizației pentru exercitarea comerțului.

(2) Cererea de înmatriculare va fi însoțită de acte doveditoare ale datelor pe care le cuprinde.

(3) Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere.

Art. 14. — Înmatricularea unei societăți comerciale în registrul comerțului va cuprinde datele prevăzute în încheierea de înmatriculare a judecătorului delegat.

Art. 15. — Înmatricularea unei regii autonome, companii naționale sau societăți naționale în registrul comerțului va cuprinde:

a) actul de înființare, denumirea, sediul și, dacă este cazul, emblema acesteia;

b) obiectul de activitate, cu precizarea domeniului și a activității principale;

c) unitățile componente ce pot intra în relații contractuale cu terții, persoanele împuternicite să le reprezinte și limitele împuternicirilor acordate;

d) numele și prenumele, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia persoanelor împuternicite să le reprezinte, precum și limitele puterilor conferite.

Art. 16. — Organizațiile cooperatiste se înmatriculează în registrul comerțului, cu respectarea reglementărilor privind cooperăția meșteșugărească, cooperăția de consum și cooperăția de credit.

Art. 17. — Cererea de înmatriculare în registrul comerțului se face, dacă legea nu prevede altfel, în termen de 15 zile:

a) pentru comercianți, persoane fizice, de la data autorizării;

b) pentru societăți comerciale, de la data autentificării actului constitutiv;

c) pentru regii autonome, companii naționale, societăți naționale și organizații cooperatiste, de la data actului de înființare.

Art. 18. — (1) Cererea de înmatriculare a unui comerciant, persoană fizică, va fi făcută personal sau prin împuternicit, cu procură specială și autentică.

(2) Pentru dovedirea specimenului de semnătură, comerciantul va semna la oficiul registrului comerțului, în prezența judecătorului delegat sau a conducătorului oficiului ori a înlocuitorului acestuia, care va certifica semnătura.

(3) În absența comerciantului, semnătura acestuia poate fi înlocuită prin prezentarea unui specimen legalizat de notarul public.

Art. 19. — (1) Cererea de înmatriculare în registrul comerțului a unei societăți comerciale va fi semnată cel puțin de un administrator sau, după caz, de reprezentantul acestuia ori, în condițiile legii, de oricare asociat, iar pentru regii autonome, companii naționale, societăți naționale sau organizații cooperatiste, de către persoanele împuternicite, potrivit legii, să le reprezinte.

(2) Dovedirea specimenului de semnătură a administratorilor și, după caz, a reprezentanților societăților comerciale, precum și a persoanelor împuternicite în condițiile legii să reprezinte regiile autonome sau organizațiile cooperatiste se face cu respectarea prevederilor art. 18 alin. (2) și (3).

Art. 20. — (1) Cererea de înmatriculare va fi însoțită de acte doveditoare.

(2) La orice înmatriculare se vor menționa numărul și data încheierii judecătorului delegat.

Art. 21. — În registrul comerțului se vor înregistra mențiuni referitoare la:

a) donația, vânzarea, locațiunea sau gajul fondului de comerț, precum și orice alt act prin care se aduc modificări înmatriculărilor sau mențiunilor sau care face să înceteze firma ori fondul de comerț;

b) numele, cetățenia, data și locul nașterii împuternicitorului; dacă dreptul de reprezentare este limitat la o anumită sucursală ori filială, mențiunea se va face numai în registrul unde este înscrisă sucursala ori filiala. Semnătura reprezentantului va fi dată în forma prevăzută de art. 18 alin. (2) și (3);

c) brevetele de invenții, mărcile de fabrică, de comerț și de serviciu, denumirile de origine, indicațiile de proveniență, firma, emblema și alte semne distinctive asupra cărora societatea comercială, regia autonomă, organizația cooperatistă sau comerciantul, persoană fizică, are un drept;

d) hotărârea de divorț al comerciantului, precum și cea de împărțire a bunurilor comune pronunțate în cursul exercitării comerțului;

e) hotărârea de punere sub interdicție a comerciantului sau de instituire a curatelei acestuia, precum și hotărârea prin care se ridică aceste măsuri;

f) deschiderea procedurii de reorganizare judiciară sau de faliment, după caz, precum și înscrierea mențiunilor corespunzătoare;

g) hotărârea de condamnare a comerciantului pentru fapte penale care îl fac nedemn de a exercita această profesie;

h) orice modificare privitoare la actele, faptele și mențiunile înregistrate.

Art. 22. — (1) Comerciantul are obligația să solicite înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor prevăzute la art. 21, în cel mult 15 zile de la data actelor și faptelor supuse obligației de înregistrare.

(2) Înregistrarea mențiunilor se poate face și la cererea persoanelor interesate, în termen de cel mult 30 de zile de

la data când au cunoscut actul sau faptul supus înregistrării.

(3) Mențiunile se vor înregistra din oficiu, în termen de cel mult 15 zile de la data primirii copiei legalizate de pe dispozitivul hotărârii definitive pentru faptele și actele prevăzute la art. 21 lit. d), e) și g).

(4) Faptul că mențiunile pot fi înregistrate și la cererea altor persoane sau din oficiu nu scutește pe comerciant de obligația de a cere efectuarea lor.

Art. 23. — (1) Comerciantul care are sucursale trebuie să ceară înmatricularea acestora la oficiul registrului comerțului de la sediul fiecărei sucursale.

(2) În cerere, pe lângă datele prevăzute în prezenta lege pentru înmatricularea comerciantului, se va arăta și oficiul unde a fost înmatriculată firma sediului principal.

(3) Oficiul registrului comerțului de la sediul sucursalei va transmite oficiului registrului comerțului de la sediul principal al comerciantului un extras de pe înregistrarea efectuată, pentru a fi menționată în registrul comerțului respectiv.

Art. 24. — (1) Comerciantul care are sediul principal al comerțului său în străinătate și înființează o sucursală sau o filială în România va fi supus tuturor dispozițiilor referitoare la înmatricularea, menționarea și publicarea actelor și faptelor cerute pentru comerțanții din țară.

(2) Toate aceste formalități se vor face la oficiul registrului comerțului de la sediul sucursalei sau filialei.

(3) Dacă o societate cu sediul în străinătate înființează mai multe sucursale în țară, documentele de constituire și alte acte ale aceleiași societăți, necesare pentru înmatricularea unei sucursale, se depun numai la una dintre sucursale.

Art. 25. — (1) Oricine se consideră prejudiciat printr-o înmatriculare sau printr-o mențiune din registrul comerțului are dreptul să ceară radierea ei.

(2) Judecătorul delegat se va pronunța asupra cererii de radiere printr-o încheiere, cu citarea părților.

(3) Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la tribunal, în termen de 15 zile de la data pronunțării.

(4) Tribunalul va judeca de urgență recursul în camera de consiliu.

Art. 26. — (1) Data înregistrării în registrul comerțului este data la care înregistrarea a fost efectiv operată în acest registru.

(2) Înregistrarea în registrul comerțului se operează în termen de 24 de ore de la data încheierii judecătorului delegat, iar în cazul înmatriculării unei societăți comerciale, în termen de 24 de ore de la data la care încheierea judecătorului delegat a devenit irevocabilă.

Art. 27. — (1) Camerele de comerț și industrie au legitimare procesuală activă și pot interveni în orice proces privind înregistrări în registrul comerțului, interesul fiind prezumat și constând în respectarea cerințelor generale ale activității comerciale.

(2) Cererile introduse de camerele de comerț și industrie, în temeiul prezentei legi, nu sunt supuse taxei de timbru și nici timbrului judiciar.

Art. 28. — În cererile de înregistrare în registrul comerțului și în orice alte cereri adresate acestui registru se vor indica persoana și adresa la care se vor comunica încheierile judecătorului delegat sau alte acte și înștiințări.

Art. 29. — Comerciantul este obligat a menționa pe facturi, scrisori, oferte, comenzi, tarife, prospecte și orice alte documente întrebuințate în comerț numărul de înregistrare în registrul comerțului și anul înregistrării.

CAPITOLUL IV

Regimul firmelor și emblemelor

Art. 30. — (1) Firma este numele sau, după caz, denumirea sub care un comerciant își exercită comerțul și sub care semnează.

(2) Emblema este semnul sau denumirea care deosebește un comerciant de un altul de același gen.

(3) Firmele și emblemele vor fi scrise în primul rând în limba română.

(4) Dreptul de folosință exclusivă asupra firmei și emblemei se dobândește prin înscrierea acestora în registrul comerțului.

Art. 31. — (1) Firma unui comerciant, persoană fizică, se compune din numele comerciantului scris în întregime sau din numele și inițiala prenumelui acestuia.

(2) Nici o mențiune care ar putea induce în eroare asupra naturii sau întinderii comerțului ori situației comerciantului nu poate fi adăugată firmei. Se vor putea face mențiuni care să arate mai precis persoana comerciantului sau felul comerțului său.

Art. 32. — Firma unei societăți în nume colectiv trebuie să cuprindă numele a cel puțin unuia dintre asociați, cu mențiunea „societate în nume colectiv“, scrisă în întregime.

Art. 33. — Firma unei societăți în comandită simplă trebuie să cuprindă numele a cel puțin unuia dintre asociații comanditați, cu mențiunea „societate în comandită“, scrisă în întregime.

Art. 34. — Dacă numele unei persoane străine de societate figurează, cu consimțământul său, în firma unei societăți în nume colectiv ori în comandită simplă, aceasta devine răspunzătoare nelimitat și solidar de toate obligațiile societății. Aceeași regulă este aplicabilă și comanditarului al cărui nume figurează în firma unei societăți în comandită.

Art. 35. — Firma unei societăți pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni se compune dintr-o denumire proprie, de natură a o deosebi de firma altor societăți, și va fi însoțită de mențiunea scrisă în întregime „societate pe acțiuni“ sau „S.A.“ ori, după caz, „societate în comandită pe acțiuni“.

Art. 36. — Firma unei societăți cu răspundere limitată se compune dintr-o denumire proprie, la care se poate adăuga numele unuia sau al mai multor asociați, și va fi însoțită de mențiunea scrisă în întregime „societate cu răspundere limitată“ sau „S.R.L.“

Art. 37. — Firma sucursalei din România a unei societăți străine va trebui să cuprindă și mențiunea sediului principal din străinătate.

Art. 38. — (1) Orice firmă nouă trebuie să se deosebească de cele existente.

(2) Când o firmă nouă este asemănătoare cu o alta, trebuie să se adauge o mențiune care să o deosebească de aceasta, fie prin desemnarea mai precisă a persoanei, fie prin indicarea felului de comerț exercitat sau în orice alt mod.

Art. 39. — (1) Oficiul registrului comerțului va refuza înscrierea unei firme care, fără a introduce elemente de deosebire, poate produce confuzie cu alte firme înregistrate.

(2) Verificarea disponibilității firmei și a emblemei se face de către oficiul registrului comerțului, înainte de întocmirea actelor constitutive sau, după caz, de modificarea firmei și/sau a emblemei.

Art. 40. — Nici o firmă nu va putea cuprinde o denumire întrebuițată de comercianții din sectorul public.

Art. 41. — (1) Dobânditorul cu orice titlu al unui fond de comerț va putea să continue activitatea sub firma anterioară, care cuprinde numele unui comerciant, persoana

fizică, sau al unui asociat, cu acordul expres al titularului precedent sau al succesorilor săi în drepturi și cu obligația de menționare în cuprinsul acelei firme a calității de succesor.

(2) Păstrarea firmei precedente este permisă societății pe acțiuni, în comandită pe acțiuni sau societății cu răspundere limitată, fără cerința menționării raportului de succesiune.

(3) În cazul în care firma unei societăți cu răspundere limitată cuprinde numele unuia sau mai multor asociați, dispozițiile alin. (1) rămân aplicabile.

Art. 42. — Firma nu poate fi înstrăinată separat de fondul de comerț la care este întrebuițată.

Art. 43. — (1) Orice emblemă va trebui să se deosebească de emblemele înscrise în același registru al comerțului, pentru același fel de comerț, precum și de emblemele altor comercianți de pe piața unde comerciantul își desfășoară activitatea.

(2) Emblemele vor putea fi folosite pe panouri de reclamă oriunde ar fi așezate, pe facturi, scrisori, note de comandă, tarife, prospecte, afișe, publicații și în orice alt mod, numai dacă vor fi însoțite în mod vizibil de firma comerciantului.

(3) Dacă emblema cuprinde o denumire, firma va fi scrisă cu litere având mărimea de cel puțin jumătate din cea a literelor cu care este scrisă emblema.

CAPITOLUL V

Sanțiuni

Art. 44. — (1) Comercianții care trebuie să ceară înmatricularea sau înregistrarea unei mențiuni, să depună o semnătură sau anumite acte și care nu respectă dispozițiile legii și termenul prevăzut vor fi obligați, prin hotărâre judecătorească, la plata unei amenzi civile de la 50.000 lei la 500.000 lei.

(2) Amendă civilă este de la 100.000 lei la 1.000.000 lei, în cazul în care înmatricularea, mențiunea, depunerea semnăturii sau a actului sunt în sarcina unei societăți comerciale. Dacă sunt mai multe persoane obligate la îndeplinire, amendă se aplică fiecăreia dintre ele.

(3) Amendă prevăzută la alin. (1) se aplică, de asemenea, persoanelor vinovate de nevirarea, în condițiile art. 11, a cotei din taxele datorate Oficiului Național al Registrului Comerțului și Ministerului Justiției sau de necomunicarea datelor prevăzute la art. 9 alin. (3).

(4) Amendă prevăzută la alin. (2) se aplică și reprezentanților societăților comerciale amendate, potrivit dispozițiilor aceluia alineat.

Art. 45. — Comercianții care nu se conformează obligațiilor prevăzute la art. 29 vor fi sancționați, prin hotărâre judecătorească, cu amendă civilă prevăzută la art. 44 alin. (1), iar în caz de repetare a omisiunii, cu amendă prevăzută la art. 44 alin. (2).

Art. 46. — Sesizarea instanței pentru aplicarea amenzilor prevăzute la art. 44 se poate face de oricare persoană interesată, precum și de camera de comerț și industrie teritorială pe lângă care funcționează oficiul registrului comerțului la care s-a cerut sau trebuia să se ceară înmatricularea ori înregistrarea mențiunii sau depunerea semnăturii, precum și a actului, iar în cazul prevăzut la art. 45, de camera de comerț și industrie teritorială pe lângă care funcționează oficiul registrului comerțului la care s-a făcut înscrierea firmei.

Art. 47. — Amenzile civile prevăzute la art. 44 și 45 sunt supuse regimului de drept comun al amenzilor civile.

prevăzut de Codul de procedură civilă, și se aplică de către instanța pe a cărei rază teritorială s-a săvârșit fapta.

Art. 48. — (1) Persoana care, cu rea-credință, a făcut declarații inexacte, în baza cărora s-a operat o înmatriculare ori s-a făcut o mențiune în registrul comerțului, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei, dacă, potrivit legii, fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Prin hotărârea pronunțată, instanța va dispune și rectificarea sau radierea înmatriculării ori mențiunii inexacte.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 49. — În județele în care nu sunt înființate camere de comerț și industrie, oficiile registrului comerțului se organizează și funcționează pe lângă camera de comerț și industrie teritorială, stabilită de Camera de Comerț și Industrie a României.

*) Fac excepție prevederile art. 4 alin. (2) și (3), art. 6, art. 8 alin. (2), (3) și (4), art. 11 alin. (2), (3) și (4), art. 12 alin. (1), (3) și (4), art. 13 alin. (1), art. 14, art. 15, art. 16, art. 17—20, art. 21 lit. f), art. 23, art. 24 alin. (3), art. 25 alin. (3), art. 26—29, art. 30 alin. (2) și (4), art. 36, art. 37, art. 39, art. 41, art. 44, art. 45, art. 48 alin. (1) și ale art. 51 și 52, care intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Legii nr. 12/1998.

Art. 50. — (1) Asigurarea spațiului corespunzător și a condițiilor materiale necesare desfășurării activității Oficiului Național al Registrului Comerțului și a fiecărui oficiu al registrului comerțului se face pentru anii 1990—1991 de către prefectură și, respectiv, de către Primăria Municipiului București.

(2) Bunurile cu care au fost dotate oficiile trec, fără plată, în proprietatea camerelor de comerț și industrie teritoriale până la data de 1 ianuarie 1992.

Art. 51. — Camera de Comerț și Industrie a României și camerele de comerț și industrie teritoriale vor asigura condițiile necesare funcționării sistemului informatic unitar al registrului comerțului.

Art. 52. — Oficiul Registrului Comerțului al Municipiului București devine Oficiul Registrului Comerțului al Municipiului București și Județului Ilfov.

Art. 53. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României*).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.